

Súd: Mestský súd Bratislava IV
Spisová značka: B5-12Csp/29/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1521200566
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Vladimír Herich
ECLI: ECLI:SK:MSBA4:2023:1521200566.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Bratislava IV v Bratislave, v konaní pred sudcom Mgr. Vladimírom Herichom, v sporovej veci žalobkyne: X. F., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, Z., zastúpená Advokátska kancelária JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti žalovanému: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeným Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739, o zaplatenie 800,- Eur, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyňi sumu 650,- Eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd žalobu z a m i e t a .

III. Žalobkyňa má voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,60 %. O výške trov konania rozhodne súd samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 09.02.2021, sa žalobkyňa voči žalovanému domáhal zaplatenia sumy 800 Eur a náhrady trov konania.

Podanú žalobu odôvodnila tým, že ako spotrebiteľ uzatvorila s právnym predchodcom žalovaného zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXX, ktorá vykazovala známky rozporu s právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Žalovaný ako právny nástupca pôvodného veriteľa, napriek zjavnému rozporu s vtedy platnou a účinnou právnou úpravou na ochranu práv spotrebiteľa a za využitia neprijateľných zmluvných podmienok, predložil spotrebiteľovi na podpis dokumenty, ktoré vytvárali hrubý nepomer v právach a povinnostiach žalobkyne a žalovaného v neprospech spotrebiteľa. Medzi tieto dokumenty patrila najmä dohoda o uznaní záväzku a rozhodcovská zmluva, ktoré boli ako neprijateľné zmluvné podmienky neplatné. Napriek uvedenému žalovaný inicioval rozhodcovské konanie, ktoré malo za následok vydanie nulitého rozhodcovského rozsudku. Žalobkyňa bola preto nútená obrátiť sa na príslušný súd a podať žalobu o jeho zrušenie. Konanie bolo vedené na OS Malacky sp.zn.: 27Csr/1/2016. Rozsudkom OS Malacky v danej veci, dňa 17.09.2018, právoplatný 14.11.2018, súd zrušil napadnutý rozhodcovský rozsudok a konštatoval porušenie práv spotrebiteľa. Žalobkyňa tak úspešne uplatnila na súde porušenie svojich práv a povinností žalovaného. Vzhľadom na uvedené tak žalobkyňi vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z.

Úspešným uplatnením práva na súde je nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu o priznaní nároku zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky, či zrušenie rozhodcovského rozsudku ak vychádza z neprijateľnej rozhodcovskej doložky ako aj úspešná obrana spotrebiteľa proti nárokom uplatneným veriteľom proti spotrebiteľovi. V danom prípade je táto podmienka splnená právoplatným rozhodnutím OS Malacky sp.zn.: 27Csr/1/2016. Existencia nároku žalobkyne je umocnená aj tým, že okrem uvedeného konania na OS Malacky prebiehalo aj konanie sp.zn.: 7C/186/2016, v

ktorom sa žalovaný v postavení žalobcu domáhal proti žalobkyni ako žalovanej zaplataenia nedoplatkov v súvislosti so zmluvou o pôžičke č. XXXXXXXX. V predmetnom konaní súd konštatoval porušenie práv spotrebiteľa a dospel k záveru, že nárok veriteľa bol v značnej časti nelegitímny s ohľadom na bezúročnosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobkyňa bola v konaní úspešná celkovo v sume 1.627,91 Eur, čo je suma o ktorú sa žalovaný snažil voči žalobkyni obohatiť.

Vzhľadom na uvedené úspešné uplatnenia porušenia práv na súde si žalobkyňa uplatňuje právo na primerané finančné zadosťučinenie voči žalovanému, ktorý sa tohto porušenia práv dopustil, a to v sume 800 Eur. Vznik ujmy v konaní o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia nie je potrebné skúmať a preukazovať, nakoľko na vznik nároku postačuje samotné porušenie práva alebo povinnosti. Jediným kritériom je primeranosť. Konanie žalovaného malo za následok ohrozenie majetkových pomerov žalobkyne, hrozbu exekúcie a tiež roky časovo aj psychicky náročných konaní pred súdom.

2. Dňa 08.03.2021 doručil súdu svoje vyjadrenie k podanej žalobe žalovaný. Požadovanú sumu 800 Eur považuje za neprimeranú. Žalobkyňa nijako nešpecifikuje, z akého dôvodu žiada práva túto sumu, v čom sa mal žalovaný dopustiť porušenia jej spotrebiteľských práv až v takom rozsahu. Žalobkyňa uzatvorila dňa XX.XX.XXXX so spoločnosťou VÚB, a.s., zmluvu o vydaní kreditnej platobnej karty Quatro, predmetom ktorej bolo poskytnutie revolvingového úveru žalobkyni. Žalobkyňa čerpala finančné prostriedky a zaviazala sa splatiť úver v dohodnutom čase a platiť úroky a poplatky. Žalobkyňa svoje povinnosti opakovane porušovala a preto postupca postúpil svoju pohľadávku voči žalobkyni na žalovaného Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa XX.XX.XXXX. Pohľadávka ku dňu postúpenia predstavovala sumu 1.306,16 Eur. Žalovaný kontaktoval žalobkyňu za účelom mimosúdneho riešenia, pričom výsledkom bola vôľa a ochota žalobkyne pohľadávku uhradiť. Žalovaný umožnil žalobkyni uhradiť dlh v splátkach na základe dohody o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach, ktorú žalobkyni zaslal spolu s Rozhodcovskou zmluvou a dotazníkom. Žalobkyňa mala možnosť si dokumenty prezrieť, oboznámiť sa a podľa svojej vôle ich vyplniť. Žalobkyňa ich vyplnila a podpísala dňa XX.XX.XXXX.

Keďže žalobkyňa porušovala dohodnuté splátky, žalovaný bol nútený obrátiť sa so svojim nárokom na rozhodcovský súd. Žalobkyňa podpisom rozhodcovskej zmluvy súhlasila, aby sa vec prejednála pred rozhodcovským súdom. Zo znenia zmluvy vyplývalo právo žalobkyne na výber rozhodcovského súdu, možnosť odstúpenia od rozhodcovskej zmluvy a tiež možnosť odmietnuť rozhodcovské konanie. Uzavretie dohody aj rozhodcovskej zmluvy nebolo časovo limitované a žalobkyňa tak mala dosť času sa s dokumentami oboznámiť. Žalovaný pred podaním žaloby na rozhodcovský súd vyzval žalobkyňu dňa XX.XX.XXXX na označenie stáleho rozhodcovského súdu. Nakoľko žalobkyňa na výzvu nereagovala, žalovaný jej dňa XX.XX.XXXX oznámil, že vyberá Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž. Žalovaný poukazuje na Nález Ústavného súdu SR sp.zn.: III. ÚS 438/2018, ktorý bol vydaný až po rozhodnutí OS Malacky vo veci sp.zn.: 27Csr/1/2016 a uvádza, že uzavretá rozhodcovská zmluva nemôže byť vnímaná tak, že by spôsobovala nevyvážené zmluvné postavenie. Žalovaný má za to, že podpisom dohody došlo k platnému uzatvoreniu Rozhodcovskej zmluvy a konanie žalovaného nemožno považovať za konanie v rozpore s dobrými mravmi. OS Malacky v uvedenom rozhodnutí nekonštatuje porušenie spotrebiteľských práv, ktoré by mohli zakladať nárok žalobkyne na primerané finančné zadosťučinenie. Obsah dohody aj rozhodcovskej zmluvy bol síce vopred pripravený, to však nie je v zmluvných vzťahoch ničím výnimočným, pretože návrh zmluvy musí vždy niektorá strana pripraviť. Rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné zmluvné podmienky a dala spotrebiteľovi možnosť výberu ju podpísať alebo nie.

Žalobkyňa je k dnešnému dňu naďalej povinná splniť svoj splatný dlh voči žalovanému. Práve žalobkyňa je osobou, ktorá porušila svoje zmluvné povinnosti a do dnešného dňa nevrátila žalobcovi poskytnuté peňažné prostriedky na základe zmluvy. Žalobkyni nebola spôsobená žiadna ujma, priznaním finančného zadosťučinenia by došlo k vybočeniu z medzí ochrany spotrebiteľa a aprobovaniu konania, ktorým sa žalobkyňa snaží zneužiť svoje postavenie a získať pre seba neoprávnený majetkový prospech. Žalobkyňa sa pokúša zneužiť inštitút ochrany spotrebiteľa, keď sa rozhodla nevrátiť svojim veriteľom ani len istinu poskytnutých úverov. Žalobkyňa vôbec nešpecifikuje aké spotrebiteľské právo malo byť porušené, kedy také porušenie úspešne uplatnila na súde, v čom jej bola spôsobená ujma, ktorá by zakladala nárok na zaplataenie 800 Eur. Výška požadovaného zadosťučinenia je neprimeraná.

3. Žalobkyňa vo svojej replike zo dňa 20.05.2021 uviedla, že na podanej žalobe trvá v celom rozsahu. Subjektívny pocit žalovaného s nespokojnosťou s rozhodnutím OS Malacky nemá žiaden vplyv na skutočnosť, že predmetným rozhodnutím súd konštatoval porušenie práv a povinností ustanovených právnymi predpismi na ochranu spotrebiteľa. Argumentácia žalovaného s platobnou disciplínou žalobkyne nemá žiaden vplyv na vznik nároku na primerané finančné zadosťučinenie. K

samotnej dohode o uznaní záväzku uvádza, že bola uzatvorená za nápadne nevýhodných podmienok. Neobsahuje žiadnu informáciu o následkoch podpisu. Nijako nešpecifikuje, čo predstavujú predmetné sumy a ako k nim žalovaný dospel. Žalovaný v nej koncipuje mnohé neprijateľné poplatky či úroky. Veriteľ teda zavádzal pod vidinou „zvýhodnenia“ v podobe úhrady jeho záväzku v splátkach, no uznanie záväzku bolo pre spotrebiteľa značne nevýhodné, keď ho primäl, aby platil premlčaný dlh. Žalovaný teda nejednal férovo. Tiež argumentácia, že sa snažil veci urovnať mimosúdne, aby sa nenavyšovali poplatky a trovy, je zavádzajúca. Jedna z obligatórnych podmienok pre priznanie nároku na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde. Uvedené bolo naplnené rozhodnutím OS Malacky sp.zn.: 27Csr/1/2016. Existencia právoplatného rozhodnutia je splnením tejto povinnosti a preto je súčasťou žaloby. Súd pri rozhodnutí o nároku musí a má z takéhoto rozhodnutia vychádzať. OS Malacky deklaroval porušenie žalobcovho práva žalovaným a v merite veci sa rozhodlo o jeho ochrane.

Ak žalovaný uvádza, že jeho konaním nevznikla žalobkyni žiadna ujma, je potrebné poukázať na § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., podľa ktorého existencia ujmy nie je podmienkou vzniku nároku na primerané finančné zadosťučinenia a na vznik práva postačuje samotné úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti na súde. Napriek tomu žalobkyni ujma vznikla minimálne v psychickej rovine, neprimeranou záťažou, ohrozením jej majetkových pomerov. Žalobkyňa nevedela inak zabezpečiť ochranu svojich práv, iba zo strany súdu. Celý postup trval roky a bol nesmiernou psychickou záťažou pre žalobkyňu, čo iba umocňuje vznik a existenciu práva žalobkyne. Ak by zákon vyžadoval iné podmienky vzniku nároku, súd by ich skúmal.

K výške uplatneného nároku uvádza, že jediným kritériom je primeranosť. Vzhľadom na popísané skutočnosti je suma 800 Eur primeraná a korešpondujúca so všetkým uvedeným.

4. Žalovaný vo svojej duplike zo dňa 17.07.2021 uviedol, že naďalej trvá na svojich vyjadreniach uvedených v podanom odpore.

5. Na prejednanie veci súd na deň 10.10.2023 nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal obe sporové strany.

Právna zástupkyňa žalobkyne uviedla, že vo veci OS Malacky sp.zn.: 27Csr/1/2016 mala žalobkyňa ako spotrebiteľ plný úspech, pričom poukazuje aj na ďalšie konanie na tamojšom súde sp.zn.: 7C/186/2016, kde mala žalobkyňa úspech v značnom rozsahu. Zákon o ochrane spotrebiteľa nevyžaduje žiadne konkrétne kritéria na uplatnenie nároku, len úspešné uplatnenie práva na súde, kde bude konštatované porušenie práv spotrebiteľa. Žalovaný využíval neprijateľné zmluvné podmienky, nekalé obchodné praktiky a nedodrжал ani odbornú starostlivosť. Samotnú ujmu nie je potrebné preukazovať, no k porušovaniu práv spotrebiteľa dochádzalo minimálne od roku 2013. Žalovaný nepreukázal existenciu akýchkoľvek záväzkov spotrebiteľa voči nemu a žalobkyňa ich popiera. Pokiaľ ide o výšku nároku, táto je primeraná vzhľadom na okolnosti a judikatúru súdov, pričom treba zväziť aj mieru inflácie od roku 2018. Pokiaľ ide o existenciu nárokov žalovaného voči žalobkyni, po zrušení rozhodcovského rozsudku žalovaný nijako nepreukázal, že by sa domáhal zaplatenia dlžnej sumy.

Podaná žaloba je dôvodná, porušenie práv spotrebiteľa jasne vyplýva z rozhodnutí OS Malacky sp.zn.: 27Csr/1/2016 a sp.zn.: 7C/186/2016. Uplatnená výška vyplýva zo súdnej praxe, reflektuje narastajúcu mieru inflácie aj tú skutočnosť, že sa nárok sa nevzťahuje plynutie úroku z omeškania. Smerodajným pre priznanie nároku by mala byť intenzita protiprávneho konania, čas závadného konania ako aj nutnosť bránenia sa v konaní pred súdom zo strany žalobkyne.

Právna zástupkyňa žalovaného uviedla, že uplatnená suma je neprimeraná a nebola nijako špecifikovaná. Súdna prax v obdobných prípadoch priznáva nárok 50 až 100 Eur. Žalobkyňa opakovane porušovala zmluvu a svoje záväzky neplnila. V tomto pokračovala aj po podpísaní dohody. Obsah dohody ani rozhodcovskej zmluvy nijako nenamietala a mala dostatočnú možnosť sa s nimi oboznámiť. Žalobkyňa bola v celom rozhodcovskom konaní pasívna. Pohľadávka žalovaného voči žalobkyni stále existuje, nebola jej spôsobená žiadna ujma. Ochrana spotrebiteľa má mať svoje medze. Žalobkyni bol rozhodnutím OS Malacky priznaný aj nárok na náhradu trov konania 1.332,50 Eur, čo bolo tiež istou formou zadosťučinenia. Žalovaný sa nesnažil vykresliť vo svojich vyjadreniach žalobkyňu v negatívnom svetle, len poukazoval, že porušovala svoje zmluvné záväzky, čo má vplyv na výšku sumy, na ktorú by mohla mať žalobkyňa nárok.

6. Súd sa oboznámil s tvrdeniami strán sporu ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a vykonaným dokazovaním zistil nasledovný skutkový stav veci:

Na základe žiadosti o vydanie kreditnej karty Quatro zo dňa XX.XX.XXXX č. XXXXXXXX, požiadala žalobkyňa spoločnosť VUB, a.s., o vydanie kreditnej platobnej karty.

Dňa XX.XX.XXXX uzatvorila žalobkyňa v postavení dlžníka so žalovaným ako veriteľom Dohodu o uznaní záväzku a úhrade pohľadávky v splátkach.

Podľa čl. 2 dohody, dlžník podľa § 110 ods. 1 zák. č. 40/1964 Zb., týmto uznáva, čo do právneho dôvodu a výšky, záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy číslo: XXXXXXXX. Celková dlžná suma vo výške 1.412,40 Eur pozostáva z istiny 909,82 Eur, ostatného príslušenstva 32,15 Eur, úroku z omeškania 9% ročne zo sumy 1.029,82 Eur za dobu od XX.XX.XXXX do dňa splatnosti poslednej splátky a nákladov na inkasné konanie vo výške 34,19 Eur. Dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Podľa čl. 3.1 dohody, dlžník sa zaväzuje splatiť svoj záväzok voči veriteľovi v 12 pravidelných mesačných splátkach v dohodnutej minimálnej výške 30 Eur k 31. dňu v mesiaci, pričom dátum splatnosti prvej splátky je XX.XX.XXXX a poslednej XX.XX.XXXX.

Obdobne dňa XX.XX.XXXX uzatvorili strany sporu v rovnakom postavení Rozhodcovskú zmluvu. Podľa čl. 2.3 zmluvy, rozhodujúcim právom sa na účely tejto zmluvy rozumie právny poriadok Slovenskej republiky, za použitia zásad podľa ustanovenia § 31 ods. 4 zákona č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní v znení neskorších predpisov v obchodno-právnych sporoch.

Podľa čl. 4.2. zmluvy, rozhodcovské konanie začína vždy na návrh jednej zo strán rozhodcovskej zmluvy. Rozhodcu menuje stály rozhodcovský súd, a to zo zoznamu rozhodcov vedeného Stálym rozhodcovským súdom. V rozhodcovskom konaní sa riešia spory pred Stálym rozhodcovským súdom a jeho výsledkom je rozhodnutie záväzné pre účastníkov rozhodcovského konania. Takéto rozhodnutie má rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok všeobecného súdu a je možné na základe neho viesť exekúciu.

Dňa XX.XX.XXXX vyzval žalovaný žalobkyňu na označenie stáleho rozhodcovského súdu a upozornil ju na výšku nesplatených pohľadávky. Výzva bola žalobkyňi doručená XX.XX.XXXX.

Listom zo dňa XX.XX.XXXX žalovaný oznámil žalobkyňi, že vybral stály rozhodcovský súd, keďže nevybrala žiadny súd a ani neodmietla rozhodcovské konanie. Žalovaný vybral Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž.

V rovnaký deň žalovaný adresoval žalobkyňi pokus o zmier, v ktorej ju vyzval na zaplatenie dlžnej sumy 1.477,43 Eur.

Dňa XX.XX.XXXX vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž Rozhodcovský rozsudok sp.zn.: SRSAspA 01421/15, 2788119, ktorým žalobkyňi v postavení žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalovanému v postavení žalobcu sumu 911,97 Eur, úrok z omeškania 51,81 Eur, úrok z omeškania 8,5% ročne zo sumy 879,82 Eur od 16.01.2014 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Rozhodcovský súd zároveň žalobkyňi ako žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalovanému ako žalobcovi náklady inkasného konania 150 Eur do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a tiež trovy rozhodcovského konania 42,50 Eur a trovy právneho zastúpenia 143,62 Eur. Vo zvyšnej časti návrh zamietol.

Okresný súd Malacky vydal dňa 17.09.2018, rozsudok vo veci žalobkyne a žalovaného, vedenej pod sp.zn.: 27Csr/1/2016, právoplatný dňa 14.11.2018, ktorým zrušil rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Asociácii pre arbitráž so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, vydaný v spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní pod sp.zn.: SRSAspA 01421/15, dňa 20.06.2016. Žalobkyňi zároveň priznal plnú náhradu trov konania.

Okresný súd Malacky v bode 25. odôvodnenia konštatoval, že zistil dôvody pre zrušenie rozhodcovského rozsudku v zmysle § 43 ods. 1 písm. e), keďže rozhodcovská zmluva medzi stranami nebola platná, a tiež podľa § 43 ods. 1 písm. i) a l), keďže stály rozhodcovský súd rozhodol v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, pričom toto porušenie mohlo mať vplyv na výsledok sporu a rozhodcovský rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

V bode 26. odôvodnenia, súd tiež uviedol, že rozhodcovskú zmluvu považuje za neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá je v zmysle § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná, pretože v neprospech

spotrebiteľa spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach, a to jednak z dôvodu, že od spotrebiteľa vyžaduje, aby sa podriadil výlučne rozhodcovskému konaniu, ale tiež, že oprávňuje rozhodcovský súd v obchodnoprávných sporoch, za ktorý by mohol byť považovaný aj spor zo zmluvy o úvere, rozhodnúť na základe zásad spravodlivosti, čo je v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa platnými v slovenskom právnom poriadku.

Súd v bode 27. odôvodnenia tiež konštatoval, že zmluva o úvere uzatvorená medzi žalobkyňou a spoločnosťou VÚB, a.s., nebola uzatvorená písomne, a preto je v zmysle § 4 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch neplatná. Neplatnosť nemožno konvalidovať ani uznaním záväzku a podpisom dohody o uznaní záväzku nemohol byť založený nový záväzok žalobkyne, pretože to odporuje výslovnému zneniu dohody. Rozhodcovský súd preto pochybil v otázke právneho posúdenia záväzku žalobkyne voči VÚB, a.s., ktoré mohlo mať výhradne povahu bezdôvodného obohatenia žalobkyňou získaného na úkor spoločnosti VÚB, a.s., ktorá žalobkyňi poskytla peňažné plnenie na základe neplatného právneho úkonu.

V bode 28. odôvodnenia predmetného rozsudku Okresný súd Malacky tiež konštatoval, že rozhodcovský súd nesprávne postupoval, keď na vzťah medzi stranami neaplikoval ustanovenia občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách s odôvodnením, že zmluva o úvere je absolútnym obchodom.

Okresný súd Malacky vydal dňa 13.03.2019, rozsudok vo veci žalobkyne v postavení žalovanej a žalovaného v postavení žalobcu, o zaplatenie 4.489,83 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp.zn.: 7C/186/2016, právoplatný dňa 10.07.2019, ktorým žalovanej uložil povinnosť zaplatiť sumu 3.560,03 Eur spolu s úrokom z omeškania 9% ročne z uvedenej sumy. Vo zvyšnej časti žalobu zamietol a žalobcovi priznal náhradu trov konania v rozsahu 58,58%.

Žalobca sa domáhal voči žalovanej zaplatenia dlžnej sumy zo spotrebiteľského úveru, ktorý dňa 19.07.2013 poskytol žalovanej Consumer Finance Holding, a.s.. Dlžnú sumu vyčíslil na čiastku 4.489,83 Eur.

Súd v bode 30. odôvodnenia konštatoval, že zmluva o poskytnutí pôžičky neobsahuje dobu trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti pôžičky podľa § 4 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch. Súd tak konštatoval bezročnosť a bezpoplatkovosť poskytnutej pôžičky a žalobcovi priznal dlžnú istinu 3.560,03 Eur s príslušným úrokom z omeškania a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

Predžalobnou výzvou zo dňa 26.01.2021, právny zástupca žalobkyne vyzval žalovaného na zaplatenie primeraného finančného zadostučinenia v sume 800,- Eur.

Z potvrdenia o miere inflácie v SR zo dňa 15.01.2019 vydaného Štatistickým úradom SR, predloženej žalobkyňou, vyplýva, že miera inflácie meraná indexom spotrebiteľských cien dosiahla v roku 2018 oproti predchádzajúcemu roku v priemere 2,5%. Z rovnakého potvrdenia zo dňa 14.01.2020 vyplýva, že v roku 2019 dosiahla oproti predchádzajúcemu roku 2,7%, z potvrdenia z 14.01.2021 vyplýva, že dosiahla v roku 2020 oproti predchádzajúcemu roku 1,9%, v roku 2021 dosiahla 3,2% (potvrdenie z 14.01.2022) a v roku 2022 dosiahla 12,8% (potvrdenie z 13.01.2023).

7. Po právnej stránke posúdil súd vec nasledovne:

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, spotrebiteľom sa rozumie fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania. Predávajúcim je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti alebo povolania, alebo osoba konajúca v jej mene alebo na jej účet.

Podľa § 3 ods. 5 citovaného zákona, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

Podľa § 489 Občianskeho zákonníka, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

8. Na základe vykonaného dokazovania a citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobkyne je čo základu (teda právneho dôvodu) dôvodná v celom rozsahu. Pokiaľ ide o uplatnenú výšku peňažného nároku, túto súd žalobkyni priznal v nižšej výške, než v akej si ju uplatnila.

9. Žalobkyňa sa podanou žalobou voči žalovanému domáhala zaplata sumy 800 Eur, ktorú určila ako primeranú výšku finančného zadosťučinenia za porušenie jej spotrebiteľských práv konaním žalovaného podľa § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Medzi stranami nebolo sporné, že žalobkyni bola od právneho predchodcu žalovaného - VÚB, a.s., v roku 2004 poskytnutá kreditná platobná karta Quatro, na základe ktorej žalobkyňa čerpala peňažné prostriedky. Obdobne sporné nebolo, že dňa XX.XX.XXXX uzatvorila žalobkyňa so žalovaným Dohodu o uznaní záväzku ako aj rozhodcovskú zmluvu. Dňa XX.XX.XXXX vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž Rozhodcovský rozsudok, sp.zn.: SRSAspA 01421/15, 2788119, ktorým žalobkyňu zaviazal na zaplata dlžnej sumy žalovanému. Sporné tiež nebolo, že uvedený rozhodcovský rozsudok bol zrušený rozsudkom Okresného súdu Malacky, zo dňa 17.09.2018, sp.zn.: 27Csr/1/2016. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 14.11.2018.

10. Sporným v konaní zostalo, či na základe rozhodnutia Okresného súdu Malacky mohol žalobkyni vzniknúť nárok na zaplata primeraného zadosťučinenia a ak áno, v akej výške, nakoľko žalobkyňa požadovala zaplata sumy 800 Eur, ktorú žalovaný považoval za neprimeranú. Žalobkyňa podperne tiež poukazovala na Rozsudok Okresného súdu Malacky zo dňa 13.03.2019, č.k.: 7C/186/2016-172, ktorým malo byť taktiež konštatované porušovanie spotrebiteľských práv zo strany žalovaného.

11. Podstatou súdneho konania o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia spotrebiteľovi, ktorého práva alebo povinnosti boli porušené, je skúmanie splnenia podmienok podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z. Uvedené zákonné ustanovenie, ktoré súd citoval vyššie, stanovuje obligatórne podmienky, ktoré musia byť kumulatívne splnené na to, aby mohol spotrebiteľovi vzniknúť nárok na primerané finančné zadosťučinenie. Zákon v tomto smere koncipuje, aby došlo k porušeniu práva alebo povinnosti spotrebiteľa ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a zároveň, aby toto porušenie práva alebo povinnosti bolo konštatované rozhodnutím súdu. Následne má spotrebiteľ právo požadovať primerané finančné zadosťučinenie od toho subjektu, kto za také porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa zodpovedá.

Uvedené oprávnenie, ktoré toto zákonné ustanovenie spotrebiteľovi priznáva má jednak funkciu satisfakčnú, zohľadňujúcu zadosťučinenie spotrebiteľa, ktorý bol v dôsledku nezákonného konania zodpovednej osoby nútený aktívne brániť svoje porušené práva a bol vystavený reálnej obave o neopodstatnený zásah do svojich práv a tiež funkciu sankčnú, ktorej úlohou je postihnúť osobu, ktorá neoprávnene zasahovala do práv spotrebiteľa a odradiť ju od ďalšieho obdobného konania.

Primerané finančné zadosťučinenie tak možno charakterizovať ako dovŕšenie ochrany porušeného práva spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských zmluvách spôsobom, ktorý práve z toho dôvodu vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Z uvedeného vyplýva, že zákon nepožaduje pre vznik daného nároku spotrebiteľa existenciu žiadnych ďalších predpokladov. Nevyžaduje sa teda aby spotrebiteľovi vznikla nejaká ujma. Spotrebiteľ tak nemusí preukazovať či mu vznikla nejaká škoda a ak áno v akej výške. Pre vznik nároku postačuje konštatovanie porušenia práva spotrebiteľa rozhodnutím súdu a označenie subjektu, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Pokiaľ ide o rozsah finančného zadosťučinenia, jediným kritériom je jeho primeranosť. Súd tak musí zväžiť okolnosti

konkrétneho prípadu, najmä závažnosť porušenia práva spotrebiteľa, dobu trvania nezákonného konania zodpovedného subjektu, dopady takéhoto konania na sociálnu, ekonomickú či psychologickú zložku života spotrebiteľa.

12. Ukončením konania vedeného na Okresnom súde Malacky pod sp.zn.: 27Csr/1/2016, bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti umožňujúci žalobkyni ako spotrebiteľovi požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadostučinenie, nakoľko v danom rozhodnutí boli súdom jasne konštatované viaceré porušenia práv spotrebiteľa.

Tamojší súd konštatoval neplatnosť rozhodcovskej zmluvy ako aj rozhodnutie rozhodcovského súdu v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa. Okresný súd Malacky tiež konštatoval neplatnosť Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobkyňou a právnym predchodcom žalovaného. V týchto súvislostiach žalovaný argumentoval, že súd nie je viazaný odôvodneniami iných súdnych rozhodnutí a nemal by na odôvodnenie prihliadnuť. Súd poukazuje, že pri posudzovaní nároku podľa § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z.z., vzniká spotrebiteľovi nárok vtedy, ak na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti. Ak Okresný súd Malacky svojim rozsudkom zrušil rozhodcovský rozsudok, ktorý bol vydaný v neprospech spotrebiteľa, je zrejmé, že takáto podmienka bola naplnená. Práve existencia takéhoto rozhodnutia je základným predpokladom pre vznik nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie. Konanie o zrušení rozhodcovského rozsudku sa v meritórnom rozhodnutí končí vo výroku rozhodnutia buď zamietnutím žaloby alebo zrušením rozhodcovského rozsudku. Súd v takomto prípade neuvádza vo výroku rozsudku dôvody, ktoré ho viedli k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. S týmito sa následne vysporiada v jeho odôvodnení. Súd, ktorý rozhoduje o nároku spotrebiteľa podľa § 3 ods. 5 sa tak musí oboznámiť s odôvodnením takéhoto právoplatného rozhodnutia, aby zistil dôvody, ktoré viedli súd k zrušeniu rozhodcovského rozsudku. Súd rozhodujúci o zrušení rozhodcovského rozsudku totiž preskúmava rozhodcovské konanie už od momentu uzatvorenia rozhodcovskej zmluvy a pokiaľ už táto nebola uzatvorená riadne, prípadne ak ňou došlo k porušeniu spotrebiteľských práv, je zrejmé, že uvedené má zásadný význam pre posúdenie vzniku nároku spotrebiteľa podľa § 3 ods. 5. Nie je pritom vôbec rozhodujúce, či porušenie práv spotrebiteľa bolo alebo nebolo konštatované priamo vo výroku rozsudku.

13. Žalovaný tiež poukazoval na ustanovenie § 73 ods. 8 zákona č. 335/2014 Z.z., o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a tiež Nález ústavného súdu SR, zo dňa 11.06.2019, sp.zn.: III. ÚS 438/2018. Podľa názoru súdu skutočnosti uvádzané žalovaným nemajú žiadny vplyv na to, či boli v danom prípade splnené zákonné predpoklady pre vznik nároku žalobkyne ako spotrebiteľa na primerané finančné zadostučinenie. Nález ústavného súdu ako aj poukazované ustanovenie zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní sa týkajú len spôsobu výberu stáleho rozhodcovského súdu, resp. zachovania možnosti vyslovenia súhlasu alebo nesúhlasu s rozhodcovskou doložkou. Okresný súd Malacky však konštatoval neprípustnosť rozhodcovskej zmluvy aj z iných dôvodov, najmä tiež, že oprávňovala rozhodcovský súd rozhodnúť na základe zásad spravodlivosti, čo bolo v rozpore s princípmi ochrany spotrebiteľa. Okrem uvedeného, Okresný súd Malacky konštatoval neplatnosť uzatvorenia Zmluvy o úvere s právnym predchodcom žalovaného, ako aj nesprávny postup rozhodcovského súdu pri aplikácii právnych predpisov.

Uvedené rozhodnutie Okresného súdu Malacky však žalovaný nenapadol opravným prostriedkom. Boli to práve dôvody uvedené v odôvodnení rozsudku, ktoré viedli tamojší súd k rozhodnutiu o zrušení rozhodcovského rozsudku. Pokiaľ s takýmito dôvodmi žalovaný nesúhlasil, mal možnosť podrobiť rozhodnutie Okresného súdu Malacky prieskumu v odvolacom, prípadne až dovolacom konaní. Takéto svoje oprávnenie však nevyužil a rozsudok nadobudol právoplatnosť. Právoplatný rozsudok je pre strany záväzný a má účinky res iudicata v otázke, ktorá bola predmetom jeho konania. Tunajší súd tak nie je oprávnený preskúmavať správnosť dôvodov, ktoré viedli Okresný súd Malacky k vydaniu rozhodnutia o zrušení rozhodcovského rozsudku. Preto argumentácia žalovaného, snažiaca sa zjavne spochybňovať dôvody, ktoré viedli Okresný súd Malacky k vydaniu rozhodnutia vo veci sp.zn.: 27Csr/1/2016, kde poukazoval aj na obsah dohody a rozhodcovskej zmluvy, že rozhodcovská zmluva neobsahovala žiadne neprijateľné podmienky a žalovaný neporušil žiadny právny predpis, nemôže v tomto konaní obstáť.

14. Žalovaný tiež uvádzal, že si nie je vedomý žiadneho porušenia práv spotrebiteľa. Podľa názoru súdu porušenie práv spotrebiteľa v danom prípade jasne koncipoval Okresný súd Malacky v bodoch 26. a 27. odôvodnenia vo veci sp.zn.: 27Csr/1/2016. Žalovaný v rozpore so zákonom formuloval rozhodcovskú zmluvu v neprospech spotrebiteľa, na základe čoho bol vydaný rozsudok v rozhodcovskom konaní v neprospech spotrebiteľa, čo priamo vystavilo spotrebiteľa ohrozeniu jeho práv a oprávnených záujmov,

predovšetkým majetkového charakteru. Spotrebiteľ tak bol priamo vystavený hrozbe výkonu rozhodnutia vydaného na základe nezákonnej rozhodcovskej zmluvy. Je tak zrejmé, že žalovaný bol v danom prípade tým subjektom, ktorý zodpovedal za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom č. 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi.

15. Podľa názoru súdu boli splnené všetky zákonné predpoklady pre vznik nároku spotrebiteľa na priznanie primeraného finančného zadosťučinenia. Okresný súd Malacky vydal vo veci sp.zn.:27Csr/1/2016 rozsudok, ktorého vydaním žalobkyňa ako spotrebiteľ jednoznačne úspešne uplatnila porušenie svojich spotrebiteľských práv a zároveň z daného rozhodnutia tiež vyplýva, že subjektom, ktorý za porušenie týchto práv zodpovedal bol žalovaný. Žalovaný na margo uvedeného poukazoval, že žalobkyni nebola spôsobená žiadna ujma a priznaním finančného zadosťučinenia by došlo k vybočeniu z medzí ochrany spotrebiteľa a aprobovaniu konania, ktorým sa žalobkyňa snaží zneužiť svoje postavenie a získať pre seba neoprávnený majetkový prospech.

Ako vyplýva z vyššie citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, pre vznik nároku spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie sa nevyžaduje vznik akejkoľvek ujmy na jeho strane. Postačuje, ak konaním zodpovedného subjektu došlo k porušeniu práv alebo povinností spotrebiteľa, judikované rozhodnutím súdu, čo v danom prípade, ako súd už špecifikoval, bolo naplnené.

16. Pokiaľ ide o určenie výšky finančného zadosťučinenia, pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť nielen funkciu satisfakčnú, ale aj funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradilo dodávateľa od nekalého konania, ktorého sa dopustil voči úspešnému spotrebiteľovi. Zároveň ho treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším dodávateľom a svojim úspechom priniesol benefit aj pre ostatných spotrebiteľov, ktorý sa môžu alebo mohli dostať do obdobnej situácie s dodávateľom. Pri jej určovaní sa zohľadňujú rôzne kritéria, a to hlavne intenzita, časové trvanie závadného konania, satisfakčná a sankčná funkcia a pod.. Zohľadňuje tiež všetky okolnosti a osobitosti predmetného prípadu a vo vzťahu k žalovanému bude pôsobiť dostatočne odradzujúco, pričom na strane žalobkyne nesmie plniť funkciu finančného obohatenia, či majetkovej škody. Súd je súčasne viazaný návrhom žalobkyne a nesmie ho prekročiť, preto suma uvedená v žalobe musí byť vnímaná ako suma maximálna, ktorú možno žalobkyni voči žalovanému priznať.

17. Žalovaný namietal výšku žalobkyňou žiadaného finančného zadosťučinenia, resp. skutočnosť, že ju žalobkyňa nezdôvodnila. Pokiaľ ide o odôvodnenie výšky finančného zadosťučinenia v peniazoch, súd poukazuje na analógiu iuris s ustanovením § 50 ods. 3 zákona o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, v zmysle ktorého ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha. Teda nemusí uviesť odôvodnenie výšky, ale dôvody, z akých sa domáha zadosťučinenia. Požiadavka výšky je v tomto prípade splnená uvedením konkrétnej sumy, ktorú žalobkyňa považuje za primeranú a dôvody žalobkyňa uvádzala od podania žaloby v celom konaní. To, že ich žalovaná strana neakceptuje ako dôvodné alebo preukázané, neznamená, že nie sú dané.

18. Žalobkyňa požadovala ako výšku finančného zadosťučinenia sumu 800 Eur. Poukazovala, že k porušovaniu jej práv dochádzalo minimálne od roku 2013. Žalobkyňa bola nútená aktívne brániť svoje práva súdnou cestou, bola vytavená hrozbe exekúcie a bola narušená jej ekonomická stabilita. Celá situácia navyše mala nepriaznivý dopad aj na psychiku žalobkyne, pričom pokiaľ ide o uplatnenú výšku sumy, poukazovala na kontinuálne a prudko rastúcu hodnotu inflácie od roku 2018.

Súd po zvážení všetkých okolností prípadu dospel k záveru, že primeraná výška finančného zadosťučinenia pre žalobkyňu predstavuje sumu 650 Eur. Žalobkyňa ako spotrebiteľ bola po vydaní rozhodcovského rozsudku dňa 20.06.2016 reálne vystavená hrozbe výkonu rozhodnutia a exekúcie, čo by malo nepriaznivý dopad na jej majetkové pomery. Uvedené je nesporné, keďže rozhodcovský rozsudok slúži ako vykonateľný exekučný titul. Je potrebné však uviesť, že žalobkyňa bola vystavená následkom neoprávneného konania žalovaného minimálne od roku 2013, kedy podpísala dohodu o uznaní záväzku aj napriek skutočnosti, že v danom čase bol záväzok žalobkyne voči žalovanému už premlčaný, pričom o následkoch premlčania nebola zo strany žalovaného informovaná, a tiež rozhodcovskú zmluvu, ktorá bola v rozpore so zákonom ako konštatoval Okresný súd Malacky v konaní sp.zn.: 27Csr/1/2016. Žalovaný tak na základe uvedených právnych úkonov, nadobudol oprávnenie domáhať sa zaplatenia ním určenej dlžnej sumy v rozhodcovskom konaní, čo aj urobil a rozhodcovský

súd mu vo vyššie špecifikovanom rozhodnutí priznal nárok na zaplatenie celkovej sumy 1.299,70 Eur a úroku z omeškania 8,5% ročne zo sumy 879,82 Eur od 16.01.2014 do zaplatenia.

Žalobkyňa sa tak v dôsledku protiprávneho konania žalovaného dostala do situácie, kedy bola reálne ohrozená na svojich majetkových právach už na podklade dohody o uznaní dlhu a následne aj na základe rozhodnutia rozhodcovského súdu a to minimálne v sume ako vyplývala z predmetného rozhodnutia. Tento nepriaznivý stav pritom trval až do času právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Malacky sp.zn.: 27Csr/1/2016, teda až do 14.11.2018.

19. Na druhej strane je potrebné uviesť, že skutočnosť, že žalobkyňa riadne nesplatila svoj dlh, ktorý jej vznikol ešte voči spoločnosti VÚB, a.s., bola v konaní dostatočne zo strany žalovaného preukázaná. V konaní nebolo sporné, že žalobkyňa aj napriek tomu, že Okresný súd Malacky zmluvu uzatvorenú medzi žalobkyňou a spoločnosťou VÚB, a.s., považoval za neplatnú, získala kreditnú kartu Quatro a prostredníctvom nej čerpala finančné prostriedky. Žalobkyňa síce v konaní argumentovala, že neuznáva existenciu akéhokoľvek záväzku voči žalovanému, uvedené však pôsobí špekulatívne predovšetkým z toho dôvodu, že pokiaľ by žalobkyňa neuznávala akýkoľvek záväzok voči žalovanému, určite by nepodpisovala dohodu o uznaní záväzku, v ktorej bola jasne vyjadrená celková dlžná suma, voči ktorej v danom čase žalobkyňa nemala žiadne námietky. Zároveň tiež nepreukázala, že by od času uznania dlhu voči žalovanému, tomuto akúkoľvek dlžnú sumu aspoň z časti splnila.

Aj preto je potrebné výšku primeraného finančného zadostučinenia koncipovať v takej výške, aby na jednej strane pôsobila satisfakčne pre žalobkyňu a sankčne a odradzujúco voči veriteľovi, na druhej strane aby žalobkyňa nebola „odmenená“ za nevrátenie svojho dlhu žalovanému.

20. Z predložených listinných dôkazov nemožno vyvodit' jednoznačný a presný záver o tom, akú dlžnú sumu žalobkyňa bola dlžná žalovanému, keďže táto suma sa v každej listine, ktorou žalovaný informoval žalobkyňu o výške dlhu, líšila. Kým v pokuse o zmier zo dňa 25.08.2015 bola uvedená základná pohľadávka teda istina vo výške 879,82 Eur, v Dohode o uznaní záväzku to už bolo 909,82 Eur. Keby však súd vychádzal z toho, že žalovaný by mal mať nárok voči žalobkyňi aspoň na vrátenie dlžnej istiny odhladiac od ďalšieho uplatneného príslušenstva, tak v rámci pokusu o zmier sa žalovaný nad rámec istiny domáhal zaplatenia ďalších nárokov v celkovej sume 597,61 Eur a v zmysle dohody o uznaní záväzku sa domáhal zaplatenia ďalších 502,58 Eur nad rámec základnej pohľadávky. Od týchto súm by bolo možné stanoviť minimálnu čiastku, primeraného zadostučinenia, keďže každá hodnota nad rámec dlžnej istiny by predstavovala bezdôvodné obohatenie na úkor žalobkyne (cca 500 Eur). Uvedené zároveň naplňa sankčnú funkciu priznaného nároku, keď postihuje žalovaného v rozsahu, v akom sa pokúšal na úkor žalobkyne získať prospech bez právneho dôvodu.

Priznaná suma 650 Eur podľa názoru súdu zohľadňuje všetky uvedené skutočnosti, nakoľko sa nachádza v rozmedzí súm 500-800 Eur, v rámci ktorých súd vzhliadol ako dôvodné rozmedzie posúdenia primeraného finančného zadostučinenia spotrebiteľa. V rámci satisfakčného rozmeru tohto nároku súd musel zohľadniť aj postoj žalovaného v konaniach na OS Malacky ako aj na tunajšom súde, keď nielenže nárok žalobkyne ani čiastočne neuznal ale neprimeranou a nemiestnou argumentáciou voči nej v konaní vystupoval.

21. Žalobkyňa tiež podporne poukazovala na ďalší rozsudok Okresného súdu Malacky vo veci sp.zn.: 7C/186/2016, kde sa žalovaný ako žalobca voči žalobkyňi ako žalovanej domáhal zaplatenia dlžnej sumy 4.489,83 Eur z dlhu vzniknutého zo zmluvy pôžičky, pričom súd žalovanému vyhovel v čiastke 3.560,03 Eur a konštatoval bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru, z dôvodu, že zmluva neobsahovala všetky náležitosti ako ich vyžadoval vtedy platný a účinný zákon č. 258/2001 Z.z.

Podľa názoru súdu uvedené rozhodnutie má pre vznik nároku žalobkyne na primerané finančné zadostučinenie popri rozhodnutí sp.zn.: 27Csr/1/2016, len malý význam. Skutočnosť, že zmluva o splátkovom úvere v danom prípade nemala všetky obsahové náležitosti, z čoho plynú následky v zmysle uvedeného zákona, nijako nezbavuje povinnosti spotrebiteľa vrátiť dlžnú sumu, ktorú čerpal a svojmu veriteľovi nevrátil. V takýchto prípadoch je postup veriteľa, sankcionovaný priamo zo zákona už tým, že sa stáva takýto úver bezúročný a bezpoplatkov. Takéto súdne konanie bolo vyvolané zo strany veriteľa odôvodnene a oprávnene (na rozdiel od rozhodcovského konania v prejednávanej veci), pričom spotrebiteľovi v ňom bola priamo zo strany súdu „ex off“ poskytovaná právna ochrana slabšej strany, čo zamedzilo tomu, aby mohol byť vystavený neoprávnenému zásahu do svojich majetkových práv a vzniku ujmy v dôsledku konania veriteľa.

22. Vzhľadom na všetky uvedené skutočnosti súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti rozsudku a žalobkyni priznal finančné zadostučinenie v sume 650 Eur, ktoré považoval za primerané z hľadiska charakteru nepriaznivého zásahu do jej spotrebiteľských práv, doby trvania tohto zásahu ako aj ohrozeniu majetkového statusu pre bezprostredne hroziacu exekúciu. Zároveň súd zobral ohľad na psychologický rozmer, keď žalobkyňa musela aktívne brániť svoje práva v konaní pred všeobecnými súdmi, ktorej komplexná ochrana a náprava vzniknutého stavu bude dovŕšená až primeraným finančným zadostučinením. Uvedená suma je tiež primeraná aj z hľadiska narastajúcej miery inflácie v Slovenskej republike kontinuálne od roku 2018, keďže bolo potrebné zväžiť aj tú skutočnosť, že žalobkyni voči žalovanému vznikol dlh, ktorý riadne nesplatila, pričom priznaná suma finančného zadostučinenia nemá slúžiť na zbavenie povinnosti žalobkyne plniť si svoje záväzkové povinnosti.

23. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v súlade s § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Nakoľko žalobkyňa v konaní trvala na zaplatení uplatnenej dlžnej sumy 800 Eur, mala čo do výšky len čiastočný úspech v sume 650 Eur. Žalovaný bol v konaní úspešný v zamietnutej časti o zaplatenie sumy 150 Eur. Úspech žalobkyne v pomere k celkovej žalovanej sume predstavuje úspech v rozsahu 81,30%. Úspech žalovaného vo zvyšnej (zamietnutej) časti predstavuje pomer 18,70%. Čistý úspech žalobkyne v konaní tak predstavuje rozsah náhrady trov konania v pomere 62,60% (81,30% - 18,70%). Uvedené predstavuje rozsah náhrady trov konania, na ktoré má žalobkyňa nárok.

24. O výške trov konania súd rozhodne v zmysle § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).